

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 368/2018
16.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Нешић адвокат из ..., против туженог ДП „ББ“ - Превозног трговинског друштва са ограниченом одговорношћу ... - Огранак радна јединица 1 ..., чији је пуномоћник Мирјана Секулић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2453/17 од 06.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2453/17 од 06.11.2017. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужиоца.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П1 12/2016 од 16.05.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење туженог од 03.07.2012. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду са даном 05.06.2012. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове поступка у износу од 193.500,00 динара у року од осам дана под теретом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2453/17 од 06.11.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Сенти П1 12/16 од 16.05.2016. године тако што је усвојен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење туженог од 03.07.2012. године којим му је отказан уговор о раду са даном 05.06.2012. године, као и у делу одлуке о трошковима парничног поступка тако што је обавезан тужени да надокнади тужиоцу проузроковане трошкове парничног поступка у износу од 134.250,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове жалбеног поступка у износу од 51.000,00 динара у року од осам дана под претњом принудног извршења.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог основана.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку пред првостепеним судом, тужилац је био у радном односу код туженог на пословима возача теретног возила. Ради обављања тих послова био је задужен камионом - ..., стварима у камиону и мобилним телефоном. Возило је имало GPS уређај на основу којег је тужени у сваком моменту могао знати где се возило налази. Решењем од 03.07.2012. године тужиоцу је отказан уговор о раду због теже повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине - несавесног располагања повереним средствима рада и неоправданог изостанка са посла 28 дана. Тужиоцу је стављено на терет да је 28.05.2012. године примећен како на паркингу у близини фабрике „...“ у ... истаче нафту из резервоара камиона туженог у канту. Очевидац тог догађаја одмах је о томе обавестио комерцијалисту туженог, који је то обавештење проследио техничкој служби. Та служба је, на основу GPS система, установила да је камион туженог заустављен на паркингу поред фабрике, како је то и дојављено. Пошто је тужилац камион довео у ... техничка служба туженог је израчунала потрошњу горива и утврдила да у резервоару недостаје 20,2 литра горива. Поред тога, тужиоцу је стављено на терет и да је неоправдано изостао са посла 28 дана. Пре доношења решења о отказу уговора о раду тужиоцу су достављена писмена упозорења од 06.06.2012. године и 21.06.2012. године на која се он изјаснио.

Првостепени суд је оценом изведених доказа, између осталог и исказа сведока и странака, утврдио истинитост чињеница наведених као разлог за отказ уговора о раду - да је у резервоару камиона којим је тужилац био задужен постојао мањак горива у количини од 20,2 литра, што је доведено у везу са пријавом да је возач примећен како на паркингу истаче гориво из резервоара у канту, као и да је тужилац неоправдано изостао са посла 30. и 31.05.2012. године, односно у периодима од 04.06. до 08.06.2012. године, од 11.06. до 15.06.2012. године и од 18.06. до 22.06.2012. године.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредбе члана 179. став 1. тачке 2. и 3. Закона о раду, члана 40. Правилника о раду туженог и одредби уговора о раду закључио да је тужиоцу законито отказан уговор о раду по наведеним основима, и зато одбио тужбени захтев за поништај оспореног решења.

Другостепени суд је, након одржане расправе на којој су прочитане исправе и записници са исказима сведока и странака, одлучујући о жалби тужиоца

преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев. По налажењу тог суда, и поред неспорне чињенице да је у резервоару камиона којим је тужилац био задужен недостајала одређена количина горива, тужени није доказао да је тужилац одговоран за мањак горива, јер није идентификовано лице које је очевидац (сведок ВВ) видео да претаче гориво, нити су забележене регистарске ознаке возила које је он том приликом видео. Због тога се, по схватању другостепеног суда, не може извести закључак о кривици тужиоца као неопходном услову за постојање повреде радне обавезе због којег му је отказан уговор о раду. У вези неоправданог изостанка са посла, другостепени суд је утврдио да тужилац након 29.05.2012. године није био позиван да дође на посао, да је био раздужен са возилом, а два дана касније и са мобилним телефоном, те да се изостанак тужиоца са посла не може сматрати неоправданим у ситуацији када није постојао унапред утврђени распоред рада возача а возило којим је тужилац био задужен након 29.05.2012. године није ишло на терен. Коначно, незаконитост оспореног решења о отказу уговора о раду другостепени суд је образложио и његовој супротности са чланом 185. став 2. Закона о раду - чињеницом да је уговор о раду отказан са 05.06.2012. године, решењем које је донето и тужиоцу уручено знатно касније.

Побијана другостепена пресуда донета је у поновљеном суђењу, пошто је решењем Врховног касационог суда Рев2 664/2017 од 14.06.2017. године укинута претходна пресуда другостепеног суда. Наведеним решењем другостепеном суду је наложено да, имајући у виду одредбе општег акта туженог - Правилника о раду и одредбе уговора о раду који су странке закључиле, у вези са чланом 179. став 1. тачке 2. и 3. Закона о раду, утврди да ли је у понашању тужиоца - возача теретног возила којим је био задужен било елемената незаконитог, нецелисходног или неодговорног располагања средствима рада, односно средствима којима је био задужен, као и да ли је тужилац пошто је био раздужен камионом имао обавезу да долази на посао. Истим решењем другостепеном суду је указано да у конкретном случају тужиоцу није могао престати радни однос оног дана који је наведен у решењу о отказу уговора о раду од 03.07.2012. године, али да та неправилност нема за последицу ништавост оспореног решења у целини јер је суд може отклонити утврђивањем другог датума као дана престанка радног односа.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се ревизијом туженог указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 398. став 2. и 419. ЗПП, јер нису расправљена сва спорна питања на која је указао Врховни касациони суд у свом решењу Рев2 664/2017 од 14.06.2017. године.

Из ових разлога, другостепена пресуда је морала бити поново укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновни поступак одлучивања о жалби тужиоца.

У поновном поступку, другостепени суд ће, отклонити означену битну повреду одредаба парничног поступка и поновним извођењем доказа на расправи утврдити чињенице на које је указано претходним решењем ревизијског суда, јер су те чињенице битне за правилну примену меродавног материјалног права.

Укинута је и одлука о трошковима поступка јер зависи од његовог коначног исхода.

Сходно изложеном, на основу члана 415. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић